

kunne anvendes i det tilfælde, hvor besætningsejeren eller dennes repræsentant gentagne gange ved anvendelsen af receptpligtige lægemidler undlader at følge dyrlægens instruktioner.

Der foreslås indført mulighed for, at frakendelsen kan angå "visse eller alle" receptpligtige lægemidler. Der gives hermed adgang til en mere målrettet frakendelse, idet det samtidig forudsættes, at bestemmelsen på denne måde gøres mere anvendelig.

I lighed med hvad der er foreslået i de nye §§ 11 a og 11 b, jf. bemærkningerne til nr. 10 og 11, foreslås der indført mulighed for, at ministeren midlertidigt kan inddrage retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler, såfremt der er fare for misbrug. Ved skønnet herover vil der bl.a. blive taget hensyn til forholdets grovhed og længden af den tid, der er forløbet siden dets begåelse. Afgørelsen kan af den, den vedrører, forlanges prøvet ved domstolene.

Det tidsrum, hvori retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler har været midlertidigt inddraget, fratrækkes i frakendelsestiden.

Endelig foreslås det, at perioden for frakendelse af retten ændres fra de nuværende "indtil 5 år" til "fra 1 til 5 år eller for bestandig". Frakendelsesperioden kommer hermed til at svare til den, der foreslås indført for fratagelse af autorisation eller dele heraf, jf. den foreslåede § 11 a og for fratagelse af retten til at udlevere sundhedsrådgivningsaftaler og retten til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller 11, jf. den foreslåede § 11 b. Der vil kunne blive tale om frakendelse for bestandig, dersom vedkommende er frakendt retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år, og vedkommende i frakendelsestiden begår et forhold af samme karakter som det, der har begrundet den nuværende frakendelse (ligeartet kriminalitet). Endelig vil frakendelse for bestandig kunne ske, hvis vedkommende 2 eller flere gange har fået frakendt retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år, og det nye forhold er begået inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden, jf. reglerne om gentagelsesvirkning i straffelovens § 81. Ved afgørelsen af, om der skal ske frakendelse for bestandig, vil der bl.a. blive taget hensyn til forholdenes grovhed og længden af det tidsrum, hvori retten har været frakendt.

Til nr. 13

Bestemmelsen foreslås ændret som følge af, at administrativ fratagelse af autorisationen eller dele heraf nu alene kan ske som følge af mangelfuld sjælstilstand eller udvist grov uduelighed. Der bør være mulighed for midlertidigt at inddrage autorisationen eller dele heraf, mens en sag om frakendelse på grund af mangelfuld sjælstilstand eller udvist grov uduelighed behandles i Det Veterinære Sundhedsråd og eventuelt Retslægerådet. Den midlertidige frakendelse sker administrativt, men dog således, at dyrlægen kan forlange frakendelsen prøvet ved domstolene, jf. den foreslåede ændring af § 13, stk. 1, og bemærkningerne til nr. 14. Bestemmelsen tænkes bl.a. anvendt i de tilfælde, hvor dyrlægens fortsatte udøvelse af autorisationen eller dele heraf skønnes at være til fare for menneskers eller dyrs sundhed.

Til nr. 14

Der foreslås indføjet mulighed for, at også en afgørelse om midlertidig inddragelse af autorisationen eller dele heraf som følge af mangelfuld sjælstilstand eller udvist grov uduelighed kan forlanges indbragt for domstolene, jf. bemærkningerne til nr. 13.

Til nr. 15

Det foreslås fastsat, at hvor frakendelse af autorisationen eller dele heraf, af retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at udlevere receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, eller af retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 7 a, stk. 4-6 eller stk. 11, er sket for bestandig, kan der tidligst efter 5 år træffes afgørelse om, hvorvidt der foreligger omstændigheder, der taler for generhvervelse.

Ved fastsættelse af fristen tidligst efter 5 år er henset til, at når fratagelsen er sket for bestandig, vil de overtrædelser, der har været baggrund for frakendelsen, have været af en sådan karakter, at retten har vurderet, at frakendelsen skulle ske for en periode længere end 5 år, jf. at frakendelsen i henhold til de foreslåede §§ 11 a, stk. 4, 11 b, stk. 4, og 11 c, stk. 4, sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

Kravet om, at der skal være forløbet mindst 2 år efter, at generhvervelse senest er nægtet ved dom, svarer til kravet om generhvervelse af autorisation i straffelovens § 78.

Til nr. 16

Det foreslås, at rykkergebyret fastsættes til 100 kr. som følge af de seneste ændringer af renteloven i 2001 og 2002, hvorefter der er loft over rykkergebyr i for-